

ACBAR

Agency Coordinating Body for
Afghan Relief & Development

اکبر

د افغانانو لپاره د بشري او
پراختيايي مرستو د همغږۍ
اداره

په افغانستان کې د ګډوچارو موثره کیدل

د منصفانه او متوازنې همکارۍ لپاره
لارښوونکي اصول او لارې چارې چارې

په افغانستان کې د کورنيو مؤسساتو
په مشرۍ د بشري مرستو پياوړي کول
سيمه ايزه کيدنې تخنيکي کاري ډلې يا (LTWG) له لوري

په افغانستان کې د گډو لارو چارو موثره کیدل لارښوونکي اصول او لارې چارې

۱ - پیژندنه

د بشري او پرمختیایي مرستو پراخه کمښت پر دې ټینګار کوي چې د مرستو طراحي او د رسولو په برخه کې باید ژورې بیاکتنې ترسره شي- او دا هغه څه دي چې اوس "د بشري مرستو د بیارغونې" په نوم یادېږي. اوسمهال دا درک رامنځته شوی دی چې د د راکړې ورکړې او له پورته څخه ښکته لارې چارې د نن ورځې له پیچلو ننګونو سره د مبارزې لپاره کافي ندي. دا بدلون له سیمه ایزو او ملي نادولتي موسسو سره د عادلانه او اصولي همکارۍ پر بنسټ د پریکنده حرکت غوښتنه کوي په ځانګړي توګه په داسې شرایطو کې لکه افغانستان، چېرې چې سیمه ایزو موسسو له اوږدې مودې راهیسې د مخکښو غبرګونونو مشري کړې ده؛ مګر له دې هر څه سره سره بیا هم دوی په سیستماتیک ډول کم پیژندل شوي او تمویلې چارې یې ټکنې دي.

د عادلانه کډکار بنسټ ریښه په نړیوالو ژمنو کې نغښتې ده د بیلګې په ډول د ۲۰۰۷ کال د (کډکار اصول)¹ او د ۲۰۱۶ کال (Grand Bargain)² ژمن لیکونه. دا ژمن لیکونه راته وایي: «هغه کسان چې ناورینونو ته نږدې دي، ډیری وخت د اغیزمنو غبرګونونو په مدیریت کې رغنده رول لري.» ICVA هم همدغه یادونه کوي او وایي چې «دا ډول کډ کار د ماناداره سیمه ایزه کېدنې³ لپاره بنسټ جوړوي.» په افغانستان کې محلي او سیمه ایزو نادولتي موسسو د خپلو چارو په دوام سره، د لاسرسي په اړه د خبرو اترو او د خطرونو د اداره کولو په برخه کې له اوږدې مودې راهیسې مهم رول لوبولی دی؛ ځکه خو د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو ستراتیژیک چوکاټ ۲۵-۲۳-۲۰۲۴⁴ دا راته وایي چې د ټولني په کچه د فعالینو سره د همکارۍ پیاوړتیا ته ژمنتیا مهمه ده او باید ووايو چې عادلانه مشارکت اړین دی. دا چاره نه یوازې د پر وخت او اغیزمنو مرستو رسولو لپاره، بلکې د ټولنیز بدلون د هڅولو، کډو بشري ارزښتونو ته د ودې ورکولو او د دوامداره او محلي لارو چارو د ښه کیدو او تلپاتې توب لپاره د واک او سرچینو د توازن پر بنسټ؛ ټولې موسسې کولی شي مدني فضا وساتي، حساب ورکونه او جوړجاړی پیاوړی کړي او بلاخره د تلپاتې پخلاينې او پرمختګ لپاره بنسټ جوړ کړي.

په دې سند کې عادلانه کډکار (مشارکت) هغه چلند ته اشاره کوي چې په هغه کې واک، سرچینې او د پریکړه کولو صلاحیت د سیمه ایزو او نړیوالو بشردوستانه او پرمختیایي فعالینو ترمنځ په عادلانه توګه ویشل شوی وي. دا چاره په متقابل درناوي، باور او حساب ورکولو باندې تکیه کوي او د سیمه ایزو موسسو رهبري، تخصص او ادارې ته لومړیتوب ورکړي. له ښکیلو خواوو سره د مشاورو څخه وروسته دوی پر دې سلا شول چې عادلانه مشارکت؛ نه یوازې د تخنیکي سمون په اړه اړین دی، بلکې د کډ لیدلوري او کډو ارزښتونو مانا هم لري چې په هغه کې د ټولني په لاس د ټولني بدلون، ټولنیز عدالت، شفقت، صداقت

¹ <https://interagencystandingcommittee.org/other/principles-partnership-global-humanitarian-platform-17-july-2007>

² <https://interagencystandingcommittee.org/grand-bargain>; Including subsequent iterations in the form of Grand Bargain 2.0 and 3.0

³ https://www.icvanetwork.org/uploads/2025/04/ICVA-HF-Pocket-Guide-Equitable-Partnerships-Localisation_250410.pdf

⁴ <https://afghanistan.un.org/en/238795-united-nations-strategic-framework-afghanistan>

او متقابلې ژمنتیا ځای لري. دا کد ارزښتونه د پریکړو د لارښوونې، باور ساتلو او ډاډ ترلاسه کولو لپاره اړین دي چې وکولی شي د موسسو چارې د اغیزمنو ټولنو له اړتیاوو سره سمې او حقونو ته اصولي او ځواب ویونکي پاتې شي.

سره له دې چې د سیمه ایزه کیدنې او د مرستو د عادلانه اصلاحاتو لپاره نړیوالې ژمنې موجودې دي؛ مگر بیا هم په افغانستان کې د کدکار ډولونه تر ډیره حده د راکړې ورکړې یا د اړیکو پر بنسټ ولاړ دي. له افغان نادولتي موسسو سره ډیری وختونه د سټراټیژیکو شریکانو پرځای د خدماتو د چمتو کونکو په توګه چلند کېږي او د پروګرام ډیزاین کولو، تمویلې پریکړو، یا اوږدمهاله پلان جوړونې پر برخو کې خورا کم نفوذ لري. د بیان او واقعیت ترمنځ دا اړیکه نه یوازې د مرستو اغیزمنتوب کمزوری کوي؛ بلکې هغه فعالین هم کمزور کوي چې د شرایطو پر بنسټ د ځوابونو په مدیریت کې غوره رول لوبولی شي. د دې تشې درک د جوړښتیز بدلون د پیژندنې لپاره اړین دی او هغه ډاډه چې د لنډمهاله، استخراجي ترتیباتو څخه باید د کد واک، متقابلې حساب ورکونې، او محلي مشرتابه ته د اصولي کدکار لپرد حیاتي خبره ده.

دا سند، چې د افغانستان د سیمه ایزه کیدنې تخنیکي کاري ډلې⁵ لخوا او د افغانانو لپاره د بشري او انکشافی مرستو د همغږي ادارې یا (اکبر) او افغانستان د شرایطو د ملاتړ میکانیزم یا (ACSM)⁶ په ملاتړ سره چمتو شوی، د هر هغه چا لپاره دی چې په افغانستان کې د مشارکتونو په جوړولو کې ښکېل دي. سند په افغانستان کې د سیمه ایزه کیدنې ژمنو سره سم د عادلانه او مؤثره مشارکت د پیاوړتیا لپاره عملي لارښوونې چمتو کوي.

دا سند په مستقیم ډول د نړیوالو نادولتي موسسو، ملګرو ملتونو ادارو او بسپنه ورکوونکو سره سر او کار لري؛ کوم چې د مشارکت د شرایطو په جوړولو کې مهم رول لري. له دې لارې فعالین هڅول کېږي چې فکر وکړي څنګه د دوی د تمویل طریقي، د خطر د مدیریت لارې چارې او اداري چلندونه د عادلانه همکارۍ توان او واک ترلاسه کړي. د مشارکت د کړنو منظمه ارزونه، د متقابلې زده کړې ژمنې او د سیمه ایزه مدیریت او کډې همکارۍ لپاره د فرصتونو رامنځته کول خورا اړین دي. دوامداره څیړنې، خبرې اتري او عملي نوښت ته هم اړتیا لیدل کېږي؛ څو د ټولنو سره د مستقیمې او اصولي ښکېلتیا لپاره اختیارونه پراخ کړل شي. په افغانستان کې د سیمه ایزه کیدنې پرمختګ به نه یوازې د سیمه ایزو فعالینو سره قوي مشارکت ته اړتیا ولري؛ بلکه د مرستې په سکتور کې ددې خبرو اړتیا هم شته چې څنګه د سیمه ایزو فعالینو غږ اوریدل کېږي، څه زده کوي او واک او صلاحیت څه ډول ویشل کېږي او ددې لپاره په پراخه کچه بدلون ته ګوته نیول کېږي. که څه هم لومړنی تمرکز د ملي او محلي نادولتي موسسو او د ټولني پر بنسټ نهادونو (CBOs) سره پر مشارکت ولاړ دی؛ مګر همدا چاره بیا پخپله د ټولنو سره د ماناداره مشارکت د پیاوړتیا اهمیت هم په ګوته کوي.

دا سند د هغو اوسنیو لارښوونو او بصیرتونو چټکې بیاکتني پر بنسټ ولاړ دی چې د ۲۰۲۵ کال په اپریل کې په کابل کې د ۱۷ نړیوالو او ۳۰ ملي نادولتي موسسو سره ترسره شوې وې. ددې سند تمرکز د نړیوالو فعالینو (نړیوالې مؤسسو او ملګرو ملتونو سازمانونه) او ملي نادولتي موسسو او د ټولني پر بنسټ نهادونو (NNGOs/CBOs) ترمنځ د مشارکت لارو چارو او خنډونو باندې دی. پداسې حال کې چې دا په ګوته کوي چې راتلونکې لارښوونې باید د سیمه ایزو ټولنو سره د مشارکت برخې په پام کې ونیسي. لاندې جدول د هغو فعالینو لنډیز وړاندې کوي چې ددې سند مخاطبان بلل کېږي:

⁵ The Localization Technical Working Group (LTWG) was established in July 2023. It is a multi-stakeholder group comprising donors, UN agencies, clusters, INGOs, and NNGOs and is coordinated by ACBAR.

⁶ The UK Aid funded Afghanistan Context Sensitivity Mechanism (ACSM) is a collaboration between Saferworld and swisspeace and has supported the LTWG for the past two years.

د مشارکت ډول	توضیحات
بسپنه ورکونکي	دوه اړخیزه ادارې دي، د بیلګې په ډول (GIZ، USAID) یا هم څوارخیزه بنسټونه او ادارې دي، د بیلګې په ډول (اروپایي ټولنه او نړیوال بانک) او نورې تمویل کونکي ادارې چې د بشردوستانه یا پراختیایي کارونو لپاره مالي ملاتړ چمتو کوي.
د ملګرو ملتونو ادارې	څو اړخیزه بنسټونه دي چې د بشردوستانه یا پرمختیایي ملاتړ ورکولو دنده لري د بیلګې په ډول (UNHCR، WFP، UNICEF) او نورې ادارې چې ډیری وخت د بسپنه ورکونکو یا همغږي کونکو په توګه کار کوي.
نړیوالې موسسې	غیردولتي موسسې دي چې د پولو هاخوا فعالیت کوي، ډیری وخت نړیوال تمویل چمتو کوي او چارې یې له هیواد څخه بهر د مرکزي دفتر له لوري مدیریت کېږي.
ملي او سیمه ایزې موسسې	هغه بنسټونه دي چې په یو ځانګړي هیواد کې ثبت او هماغلته فعالیت کوي. ډیری وختونه په محلي شرایطو کې رېښې لري او د هیواد پرکونو ته چوپړتیاوې وړاندې کوي.
د ټولني پراساس بنسټونه	په ټولنه کې میشت بنسټونه دي چې په هغو ټولنو کې نږدې ځای پر ځای شوي دي چې دوی یې خدمت کوي. معمولاً، په پیمانې کې کوچني او په جوړښت کې ډیر غیر رسمي دي.

۲- د افغانستان شرایط: د مشارکت شته لارې چارې او په وړاندې یې خنډونه

سیمه ایز فعالین سره له دې چې مرکزي رول لري؛ مګر بیا هم ډیری وختونه د بشردوستانه او پرمختیایي جوړښت لخوا حاشي ته ورل کېږي؛ څو له پورته څخه ښکته او د بسپنه ورکونکو لخوا ورکړل شوي متحرکات پیاوړي شي. باید ووايو چې د ۲۰۲۱ کال له نیمايي را په دیخوا سیمه ایز افغان بنسټونه د ډېرو سیستماتیکو خنډونو پر وړاندې ولاړ دي او ددې رېښه د واک په عدم توازن، د بسپنه ورکونکو په سختو پالیسیو او نورو عملیاتي چوکاټونو کې په شته ننګونو کې ده او دا هغه څه دي چې د ملي سیمه ایزو فعالینو په پرتله نړیوالو فعالینو ته ترجیح ورکوي. دې چارو سیمه ایزو فعالینو لپاره د مساوات او اداري ننګونو په وړاندې د موجوده مشارکت د ترسره کولو لپاره مختلفې ستونزې رامنځته کړې دي. سربېره پردې، د مشارکت ډیری لارې چارې په تمویل، اطاعت او مهال ویش کې خورا کم انعطاف رامنځته کړي دی او دا هغه څه دي چې د سیمه ایزو فعالینو وړتیا یې کمزورې کړې ده او نشي کولی چې د ژر بدلیدونکو اړتیاو او شرایطو سره ځان جوړ کړي او نوښت رامنځته کړي. لاندې جدول په افغانستان کې د موجوده مشارکت د لارو چارو لنډیز وړاندې کوي؛ نارنجي رنګ قطار د عادلانه مشارکت هغه لاره چاره منعکس کوي کومه چې که څه هم (ارماني) ډول بلل کېږي؛ مګر د افغانستان په شرایطو کې نادره او کمه ښکاري:

د مشارکت لارې چارې	اساسي ځانګړتیاوې	د ځواکمنتیا ټکي	محدودیتونه
فرعي تړونونه	سیمه ایزې مؤسسې د پلې کوونکو په توګه عمل کوي په داسې حال کې چې نړیوالې مؤسسې بیا هم د بودیجې او ستراتیژي کنټرول په لاس کې لري.	چټک او په اداري لحاظ ساده وي	بې ځواکه کول؛ په ډیزاین یا پریکړو کې د محلي یا سیمه ایزو موسسو لږ نفوذ او اختیار.
فرعي مشارکتونه	غیردولتي مؤسسې په چارو او تطبیق کې مرسته کوي؛ مګر ستراتیژیک رول یا د پریکړې کولو ځواک نلري.	ځینو هغه نظریاتو ته اجازه ورکوي چې د شرایطو او حالاتو پر بنسټ وي.	د بودیجې یا ستراتیژیک لوري په اړه محدود نظر؛ مګر بیا هم د بودیجې کنټرول له نړیوالو موسسو او ملګرو ملتونو له اداره سره پاتې وي.

د ملي موسسو نفوذ او اغېز تر ډېره پورې د ځواک شريکولو ترتيباتو پورې اړه لري.	همغري او بياکتنو او نوښت ته لاره چاره برابرېږي.	نړيوالې موسسې او د ملګرو ملتونو ادارې او سيمه ايزې موسسو ترمنځ ګډ کار؛ مکر د ګډ چوکاټ او اصولو تر چتر لاندې.	د کانسرسيوم لارې چارې
په دې شکل کې د ډېر باور، اوږدمحاله بوديجه يي ژمنتيا او ور سيستمونو اړتيا ليدل کېږي.	مناسب او وړ مشارکت انعکاس کوي او د ګډ مديريت ښکارندويي کوي.	د نړيوالو موسسو او ملګرو ملتونو ادارو او سيمه ايزو موسسو ترمنځ د ځواک، طراحي، پلي کولو او راپور ورکولو ویش او ګډ مسؤليتونه.	ګډې پانګونې يا هم ګډ مديريت
د انتقال په برخه کې لور خنډونه؛ د بنسټيزو او ښځو په مشرۍ بنسټونو لپاره محدود لاسرسي.	سيمه ايز مديريت او خپلواکي پياوړې کوي.	بسپنه ورکوونکي يا راټول شوي فنډونه په مستقيم ډول د سيمه ايزو ملي موسسو ملاتړ کوي.	مستقيم مالي تمويل

۲.۱- د عادلانه مشارکت په وړاندې مهم خنډونه

سره له دې چې د دوی توپيرونه شتون لري، په افغانستان کې د مشارکت ډيرې طريقې د ګڼو ننگونو سره مخ دي چې د مرستندويانو لخوا پرمخ وړل شوي لومړيتوبونو، د خطر څخه ډډه کول، د محدود تطبيق وړ انعطاف سره د تمويل سخت جوړښتونه، او دوامداره ظرفيت په اړه له مخکې جوړ شوي نظرونه چې په سيمه ايز مشرتابه باور کمزوری کوي او معنی لرونکي ځایي کول محدودوي، سره تړاو لري.

مشور وښودله چې يو بل سره تړلي داسې عوامل شته چې په يوه برخه کې د شتون په صورت کې نورې ستونزې زيرولی شي او په پایله کې باور، همکاري، اوږدمحاله او سيمه ايزې رهبري شوې ښکلتيا ته زيان رسوي. په دې برخه کې درې متقابل انديښنې راپورته شوې دي: د ستراتيژيک نفوذ څخه د سيمه ايزو لوبغاړو جلا کول، د نړيوالو لوبغاړو ترمنځ د سرچينو او پريکړې کولو تمرکز، او د سختو، پورته څخه ښکته طرز العمل دوام چې د افغانستان شرايطو سره مناسب ندي.

۲.۱.۱- د ځواک يا قدرت ناانډولې او محدود نفوذ

- په ډيزاين او ستراتيژي کې يوازې په نوم ښکيلتيا؛ داسې حال کې چې ځينې نړيوال فعالين د مشورو په برخه کې سيمه ايزې مؤسسې هم شاملوي؛ مکر دا چاره تر ډېره پورې سطحې وي. نادولتي موسسو څخه ډيرې وخت ددې غوښتنه کېږي چې د ستراتيژيک مسير او يا هم د پروګرام د ماناداره طرحو پرځای مخکې له مخکې وړاندې شوي او ټاکل شوي چوکاټونه تاييد کړي او وې ومني. د پروپوزلونو پراختيا په پراخه کچه لا هم له نړيوالو مؤسسو سره اړيکه لري او دوی يې پر مخ وړي؛ په داسې حال کې چې سيمه ايزې مؤسسې يوازې د پلي کولو په مرحله کې دخپلې کېږي، او دا هغه څه دي چې مالکيت کمزوری کوي او مهمه سيمه ايزه پوهه له منځه وړي.
- له پورته څخه ښکته خوا ته مالي جوړښتونه؛ مالي او تمويلي چارې معمولاً يوه سلسله تعقيبوي او هغه داسې ده چې له بسپنه ورکوونکو څخه د ملګرو ملتونو ادارو او بيا نړيوالو مؤسسو ته او بيا ملي يا هم سيمه ايزو موسسو ته چې په دې ډول سره افغان لوبغاړي په ستراتيژيک يا مالي پريکړه کولو کې خورا لږ رول او نفوذ څخه برخمن دي. دا ډول چارې انحصار پياوړی کوي او د اوږدمحاله اداري ودې لپاره فرصتونه را کموي.

- له ستر اټريټيکو فورمونو څخه ایستل: ځایي فعالین په منظم ډول د همغږۍ له فرصتونو، د مدافعي له جلساتو او د بسپنه ورکونکو له گړدي میزونو څخه ایستل کیږي، چې د پالیسیو، د تمویل جریان، او د سکتور په کچه ستراتیژیو باندې د دوی د اغیزې کولو وړتیا را ټیټوي او محدودیت رامنځته کوي.
- د گډې پلي کونې او زده کړو په برخه کې محدودیت: ډیری نړیوالې غیر دولتي موسسې د پروگرامو د طرح کولو او پلي کولو په جریان کې په خپلواکه توګه کار کوي، په داسې حال کې چې سیمه ایزو موسسو سره خورا لږ ګډ کار، تحلیل، یا هم جوړښتیزي زده کړې ترسره کوي. دا چاره د تطبیق وړ زده کړې کمزورې کوي او په متحرکو شرایطو کې د پروگرام اغیزمنتوب را ښکته کوي.

۲.۱.۲- د باور کمښت او سیاسي کېدنه

- د سیاسي او بیوروکراتیکو بدلونونو سره تړلي د بې طرفي د خطرونه درک: په افغانستان کې د سیاسي شرایطو او اداري کنټرولونو بدلیل د سیمه ایزو فعالینو د بې طرفي په اړه یوه مخ په زیاتیدونکې اندیښنه ده او دا هغه څه دي چې د بسپنه ورکونکو باور او اعتماد یې کم کړی دی.
- سیاسي کېدنه او له خطر څخه د بسپنه ورکونکو ویره: د سیاسي سمون یا جبر ویره ځینې تمویل کونکي دې ته اړ کړي چې د ملي نادولتي موسسو سره له مستقیمې ښکیلتیا څخه ډډه وکړي، او ددې پر ځای لندمهاله، تطبیقي مشارکت پیاوړې کړي او د ژورې همکارۍ لپاره فرصتونه له پامه وغورځوي.

۲.۱.۳ اداري خنډونه او عملیاتي محدودیتونه

- په منځګړو باندې ډیره تکیه: ډیری بسپنه ورکونکي او د ملګرو ملتونو ادارې د ظرفیتونو د نشتون او یا محدودیتونو له امله غواړي چې پر نړیوالو موسسو یا د ملګرو ملتونو ادارو باندې د منځګړو په توګه تکیه وکړي، حتی په هغه حالاتو او فرصتونو کې هم چېرته چې محلي مؤسسو خپل چمتووالی او د رهبري وړتیا ښودلې ده.
- سخت اطاعت او بیوروکراسي: د بسپنه ورکونکو پیچلي سیستمونه، د مالي تمویل دیجیتل سیستم، د غوښتنلیک وړاندې کولو په برخه کې ډېرې اړتیاوې، د راپور ورکولو انعطاف منونکي سیستمونه، او د اداري لګښت شریکولو نشتوالی هغه څه دي چې سیمه ایزو موسسو ته زیان رسوي، په ځانګړې توګه هغه چې محدودې اداري زیربناوې لري.
- د راپور ورکولو اړتیاوې: ډیری نړیوالې موسسې او د ملګرو ملتونو ادارې له محلي فعالینو څخه غواړي چې د ارزونو او راپور ورکولو لپاره د یادو نړیوالو ادارو نمونې او پالیسی وکاروي، او دا هغه څه دي چې محلي موسسې اړ باسي چې له بیلابیلو، متضادو او معیارونو سره تطابق وکړي، کوم چې اداري بارونه رامنځته کوي او موثریت کموي.
- د ارزونې وسیلې: د ظرفیت ارزونې ډیری وختونه د ملاتړ د اړتیاوو پېژندلو پرځای د سیمه ایزو موسسو د بې کفایتۍ د معلومولو لپاره کارول کیږي. دا هغه څه دي چې د ظرفیت د پیاوړتیا په برخه کې شته فرصتونه محدودوي او د استثنایي متحرکات پیاوړي کوي.
- د معلومو او غیر متناسبو موسسو انتخاب: د نړیوالو موسسو اوسني چارې ډیری وخت له وړاندې پېژندل شویو او سترو محلي موسسو ته لومړیتوب ورکوي په تیره بیا هغه چې اوږد مشارکت لري، پداسې حال کې چې د انتخاب وسایل د ټولني د اعتبار پرځای په تخنیکي تفتیشي معیارونو باندې تمرکز کوي. دا بنسټیز اصول، د ښځو په مشرۍ او نورې ملي غیر دولتي موسسې حاشيې ته کوي. سخت معیارونه او د احتیاط میکانیزمونه د باور جوړونې او شمولیت په پرتله د بسپنه ورکونکو د خطر مدیریت ته لومړیتوب ورکوي.

۲.۱.۴- ذهنیتونه او د لید د وړتیا تشې

- د بدلون ځواک سره مقاومت: د سیمه‌ایزې کیدنې له ژمنې سره سره بیا هم ځینې نړیوالې موسسې او د ملګرو ملتونو ادارې د کنټرول له لاسه ورکولو، اداري تړاو، او یا مالی تمویل ته د لاسرسۍ څخه ویره لري او په دې برخو کې افغان فعالینو ته د مشرتابه رول یا څرګندتیا ته زړه نازره دي.
- ځایي ونډو او مشارکتونو ته کم ارزښت ورکول: د محلي موسسو ونډې او مشارکتونه ډیری وخت د بسپنه ورکونکو په راپورونو، د همغږۍ په پایلو او لیکنو کې نه دي پیژندل شوي یا هم ډېر کم پام ورته شوی دی. دا ډول چارې د محلي موسسو اعتبار کموي او د نامناسبې څرګندتیا او تېر فعالیت له امله د راتلونکي لپاره مالي تمویلي فرصتونه محدودوي.

۲.۱.۵ د تمویل تشې او نه پاییدونکې جوړښت

- لنډمهاله او د پروژې پر بنسټ بسپنې: د تمویل ډیری برخه لنډمهاله او فعالیت پورې تړلې پاتې کېږي، دا چاره بیا د اداري پایښت، د کارکوونکو هوساینې، یا اصلي عملیاتي ظرفیت د ملاتړ لپاره خورا لږ او کم میکانیزمونه لري. محلي موسسې ډیری وختونه د اضافي یا غیر مستقیم لګښتونو له بېرته راګرځولو څخه محرومېږي، پداسې حال کې چې نړیوالې موسسې دا لګښتونه له ځان سره ساتي.
- د سرچینو نابرابري او د انحصار خطرونه: د تمویل نابرابري انحصار پیاوړی کوي او د سیمه‌ایزه کېدنې اوږدمهاله موخې کمزوري کوي. افغان موسسې د مرستې رسونې لپاره د مخ په زیاتیدونکي فشار سره مخ دي او دوی د خپل اداري پراختیا په برخه کې د پانګونې لپاره لږ فرصتونه لري.
- محدوده لارښوونې او د نظروړکونې لږ میکانیزمونه: محلي مؤسسې ډیری وختونه د مناسب تعقیبي ملاتړ، روزنې، یا بنسټیزو څخه پرته د ارزونو یا د فعالیتونو د بیاکتنو تابع وي، دې چارې د دوه اړخیزو زده کړو، ودې، او دوامداره وړتیا لپاره فرصتونه را کم کړي دي.

۲.۱.۶- په چټک بدلیدونکو شرایطو کې انعطاف

- له شر ایطو سره سم د انعطاف نشتون: د افغانستان له بدلیدونکو شرایطو سره سره بیا هم د ګډې همکارۍ په برخه کې ډېرې لارې چارې ستونزمنې او سختې پاتې دي او دا هغه څه دي چې د بودیجې د بیاکتنې، د پلي کولو طریقې او فعالیتونو کې د بدلون او د تطبیق وړ ستراتیژيو کې یې خورا کم انعطاف رامنځته کړی دی. دا ډول چارې نوښت او ځواب ورکونه کمزوري کوي، د راپورته کیدونکو اړتیاوو او یا بدلیدونکو واقعیتونو ته د ځواب ویلو وړتیا له خنډ او ځنډ سره مخ کوي.
- له حساسو شر ایطو سره د ملاتړ په برخه کې د سیستمونو نشتوالی: ډیری وخت د بسپنه ورکونو اطاعت، د هغوی څارنه او د ظرفیت د لوړونې سیستمونه د افغانستان د پرمختللي عملیاتي چاپیریال سره سمون نلري او دا هغه څه دي چې مشارکت اغېزمنتوب محدودوي او باور له منځه وړي.

۲.۲- د راکړې ورکړې پر بنسټ مشارکت، د بدلیدونکي مشارکت په پرتله: توپیر وګورئ

پداسې حال کې چې په افغانستان کې د تمویل طریقې په جوړښتي لحاظ او د لاسرسۍ په شکل کې توپیر لري؛ مګر ډیری یې لاهم د نړیوالو او محلي فعالینو ترمنځ د راکړې ورکړې پر اړیکو ولاړې دي او لامل یې هم جوړښتیز او عملیاتي خنډونه دي چې وړاندې ذکر شول. دا د راکړې ورکړې طریقې ډیری وختونه د اوږدمهاله اداري پیاوړتیا، شریکې پریکړې کولو، او دوامداره اغیزو په پرتله د لنډمهاله پروژې په رسولو باندې تمرکز کوي. د معنی لرونکي سیمه‌ایزه کېدنې پرمختګ به نه یوازې د تمویل میکانیزمونو کې بدلونونو ته اړتیا ولري بلکه د ډیرو بدلون راورونکو، عادلانه مشارکتونو په

لور بدلون ته هم اړتیا لیدل کېږي. لاندې جدول همدغه دوه ډوله مشارکت سره پرتله کوي او هغه جوړښتي او اړونده بدلونونه په ګوته کوي چې د افغان فعالینو سره د لا زیاتې انعطاف منونکې او ټول شموله همکارۍ د هڅولو لپاره اړین دي.

لوري	د راکړې ورکړې په بڼه مشارکت	بدلون راوستونکي مشارکت
موخه	د پروژو وړاندې کول او له بیرون څخه د چوپړتیاوو سمبالول	اوپدمهاله بدلون، دوه اړخیز پرمختګ او ګډې موخې رامنځته کول.
تعامل	لنډمهاله او قراردادي وي.	اوپدمهاله وي او په اړیکو ولاړ وي.
د ځواک متحرکات	بسپنه ورکونکي او نړیوالې موسسې بیا هم کنټرول له ځان سره لري او پریکړه لا هم له پورته څخه ښکته په شکل ترسره کېږي.	ځواک او مدیریت سره شریک وي او پریکړې ترډېره پورې په ګډه ترسره کېږي.
د بسپنې لارې چارې	د پروژې له مخې وي، محدودې وي او قراردادي وي.	اساسي او تعامل لرونکې بسپنه لري چې د ګډکارکوونکي له لومړیتوبونو سره ورته والی هم لري.
د سیمه ایز فعال رول	پلې کوونکي وي او یا هم فرعي قرارداديان وي.	دوهم-ایجادونکي وي، مدیریت لري او عادلانه شریک وي.
حساب ورکونه	بسپنه ورکونکي او یا هم د رهبري اداري ته حساب ورکوي.	دې ډول کې بیا حساب ورکونه دوه اړخیزه وي او اغیزمنو ټولنو ته ورکول کېږي.
د سیمه ایزې پوهې پیژندنه	تر ډېره پورې پام نه ورته کېږي او عام غږونه لږ اوریدل کېږي.	د پروګرامونو په طرح او پلې کولو کې د ډېر پام وړ وي او په پریکړه کېدني که خورا زیات رول لري.
د خطر مدیریت	خطر د شتون په صورت کې سیمه ایز ګډ شریک ته ور لېږدول کېږي.	هر ډول خطر ګډ خطر بلل کېږي او د حل لپاره یې ګډ کار ترسره کېږي.
د ظرفیت جوړونه	تر ډېره پورې د مطابقت په معیارونو باندې تمرکز کوي.	بنسټیز او سیمه ایز سیستمونه پیاوړې کوي.
ارزونه او څارنه	د دې لپاره ترسره کېږي چې د بسپنه ورکونکي د راپور اړتیاوې پوره شي.	په ګډه زده کړه ده او د ټولني له نظراخیستې سره سم پلې کول او منل دي.
پایله	هر څه وړاندې کېږي؛ مګر د ځواک ناندولي موجوده وي.	د سیمه ایز مشتري لپاره وړ او دوامداره اغیز ښکاره کوي.

۳- افغانستان - د مشارکت اصول

دا برخه هغه بنسټیز اصول بیانوي چې په افغانستان کې د عادلانه او دوامداره مشارکت ملاتړ کوي. دلته پر هغې پوښتنې زیات تمرکز کېږي کومه چې د سیمه ایزو او نړیوالو بنسټونو لخوا پر شریکو شویو انعکاساتو باندې ولاړه ده "هغه څه دي چې یو ښه مشارکت رامینځته کوي؟" مشورو وښودله چې تر ډېره پورې د لنډمهاله او سوداګریزو ترتیباتو وړهاخوا پر اوپدمهاله او د باور پر بنسټ مشارکت او د هغوی په اړتیاوو باندې ټینګار کوي چې د متقابل درناوي، ګډ حساب ورکونې، او ګډو موخو په اساس جوړېږي.

دا سیمه ایز معلوماتي بصیرتونه د ۲۰۰۷ کال د مشارکت د اصولو روحیه منعکس کوي، کوم چې د مساوات، شفافیت، پایلو پر بنسټ چلندونو، مسؤلیت او د بشپړتیا غوښتنه کوي. د افغانستان په شرایطو کې، دا پدې مانا ده چې سیمه ایز مشتري لپاره زیات تمرکز ترلاسه کړي، د ټولني لخوا ټاکل شوي لومړیتوبونو ته ځواب وویل شي او د ښځو په مشرۍ او نورو بنسټیزو بنسټونو ته د ماناداره شمولیت ډاډ رامنځته کړي.

په گډه، دا اصول د مشارکت د جوړولو لپاره عملي او ارزښتونه وړاندې کوي چې نه یوازې مؤثره دي بلکه د سیمه ایزو رهبري شویو حل لارو کې هم بدلون رامنځته کولی شي.

۳.۱- اساسات

۱- متقابل باور او درناوی: باور د معنی لرونکي مشارکت لپاره بنسټ جوړوي او د باور نشتون په صورت کې یاد هڅه وشي چې د ډیرو همغږي شویو موخو له لارې ترلاسه شي.

- باور باید د وخت په تېریدو سره د درناوي وړ ښکېلتیا، د سیمه ایزو تخصصونو پیژندلو، او کلتوري عاجزی له لارې رامینځته شي.
- درناوی پدې معنی دی چې په عادلانه توګه ښکېلتیا او هغه محدودیتونه ومنل شي چې افغانان او همدارنګه نړیوالې موسسې ورسره مخ دي. پدې کې د هغو ستونزمنو چارو پیژندل هم شامل دي چې ټول فعالین یې باید په افغانستان کې د کار کولو پرمهال له مینځه یوسي او د دوی سازماني هویتونو او کلتوري نورمونو ته درناوی وکړي. دا اصل تاییدوي چې مؤثره مشارکت په متقابلې حساب ورکونې، کلتوري پیژندنې، او د ستونزو په شتون کې د کار کولو جرئت کې رېښې لري.

- ۲- شفافیت: د باور، حساب ورکونې، او ډیر متوازن مشارکت جوړولو لپاره تر ټولو اړینه خبره ده. همدارنګه د افغانستان په سیاسي شوي او لوړ خطر چاپیریال کې د سلسله مراتبو کمول، همکاري پیاوړې کول، او حتی د ناڅرګندتیا په وختونو کې د باور ساتل، هم له دې چارو سره مرسته کوي.
- شفافیت باید د مشارکت او ورځنیو کړنو په ټولو اړخونو کې ځای پر ځای وي او د راپور ورکولو څخه خورا پورته وي؛ څو شریک شوي معلوماتو ته لاسرسی، ګډې پریکړې او د مخ پر ودې ننګونو او لومړیتوبونو په اړه منظم تازه معلومات رامنځته او را پورته شي.
  - د تمویل، خطرونو، پریکړو او لومړیتوبونو په اړه د آزادې، صادقانه اړیکې شتون خورا مهمه خبره ده.

۳.۲- ګډ واک او عملي چارې

۳- جامع او ټول شموله پریکړه کول: رېښتینی مشارکت دې ته اړتیا لري چې له استخراجي مشورو څخه د ګډې پریکړې او ګډ مدیریت ته بدلون وشي؛ ترڅو مناسب، ځواب ویونکي او انعطافي برخورد او چارې ډاډمنې شي.

- افغان موسسې باید د پروګرام ډیزاین کې د ګډشریک حیثیت ولري؛ نه دا چې یوازې پلي کونکي واوسېږي څو د پیچلیو او ګړندي بدلیدونکیو افغان شرایطو سره سم د مرستو په برخه کې په رېښتیني مانا سره مرسته وکړي.

۴- دوه اړخیزه حساب ورکونه: حساب ورکونه باید دوه اړخیزه وي.

- نړیوال فعالین باید د شفافیت او ځواب ویونې په برخو کې هغو معیارونه ته پام وکړي چې دوی یې د سیمه ایزو مؤسسو څخه تمه لري. پدې کې د تمویلي پریکړو په اړه وضاحت، په ښکاره ډول د محدودیتونو شریکول او د هغو روښانه شواهدو چمتو کول شامل دي چې څنګه سیمه ایزو نظر اخیستنه او انګیزنې ستراتیژیک او عملیاتي انتخابونه اغیزمن کوي.
- مشارکت او د کړنو منظمه ارزونه او د هغوی تطبیق له هغې لیوالتیا سره چې د هغې له مخې د ځواک له عدم توازن سره مقابله شوي او چلندونه تنظیم کړل شي د سیمه ایزې کیدنې د حرکت لپاره له خبرو ورهاخوا د معنی لرونکي او پرځای بدلون لپاره اړین دی.

۵- له شرایطو سره سم حساسیت او تعامل: په افغانستان کې مؤثره مشارکت باید د ژور متناسب او وړ پوهاوي او د ګړندي بدلیدونکي شرایطو سره سم د تطابق لپاره پر چمتووالي باندې ولاړ وي. دا کار خورا ډېر ضرور او اړین دی.

- پدې کې د سیمه ایزه او سیاسي تنوع پیژندل، د کار کولو د سیمه ایزو لارو چارو درناوی، او د پروگرام رسولو، تمویلي ترتیباتو، او همغږۍ جوړښتونو کې انعطاف ساتل شامل دي، چې باید پام ورته وشي. تعامل او له نورو سره جوړجاړی یو ځانګړی دریځ نه دی؛ بلکې دا د اصولي او محلي رهبري شوې ښکلتیا لپاره یوه ستراتیژیکه اړتیا ده.

۶- مؤثره اړیکې: مؤثره مشارکت په دوامداره، خلاص او هدفمندو اړیکو تکیه کوي.

ګډ پلیټ فارمونه، د نظر اخیستنې لپاره جوړښتیزې لارې چارې، او د رولونو او تمو په اړه شته وضاحتونه هغه څه دي چې د همغږۍ او باور په وده او رامنځته کېدو کې مرسته کوي په ځانګړي توګه هغه چاپیریال کې چې زیات فشار او ننګونې لري.

۷- شفافه همغږي: د افغانستان په چټک بدلیدونکي او لوړ اهمیت لرونکي چاپیریال کې، د همغږۍ قوي میکانیزمونه د همغږۍ ډاډ ترلاسه کولو، د خطرونو د اداره کولو، او د بدلیدونکو شرایطو سره د تطبیق لپاره خورا مهم دي، چې باید همدغو میکانیزمونو ته پام وشي.

- په روښانه ډول تعریف شوي دندې، مسؤلیتونه او د معلوماتو شریکولو پروسې د ګډ مالکیت ملاتړ کوي، تکرار او کلیشه یي چارې را کموي او د راپورته کیدونکو خطرونو او فرصتونو په کتو سره پر وخت د پلې کولو چارې اسانوي.

۳.۳- سرچینې او پیژندنه

۸- د سرچینو عادلانه شریکول: دوامداره مشارکت په عادلانه او شفافو سرچینو په تخصیص پورې اړه لري چې په افغانستان کې د اصولي کار ریښتینې لګښت منعکس کوي.

- سرچینې باید د فعالیتونو تمویل څخه هاخوا باید د سیمه ایزو فعالیتونو خپلواکي، ثبات، او اداري انعطاف ملاتړ وکړي.
- پدې کې غیر مستقیم لګښتونو ته لاسرسی، انعطاف منونکی تمویل، او په کارمندانو او سیستمونو کې پانګونه شامله ده.

۹- لیدلوری او پیژندنه: په عادلانه مشارکت کې شریک کړیدیت او مشرتابه ګډ لیدلوری شامل دی.

- د سیمه ایزو شریکانو مرستې باید په راپورونو، رسنیو او بسپنه ورکوونکو ښکلتیاوو کې ومنل شي.

۱۰- د دوه اړخیز ظرفیت پیاوړتیا: د ظرفیت لوړول هغه څه دي چې هلته دواړه لوري له دوه اړخیزه پیاوړتیا او ځواکمنتیا څخه برخمن وي. افغان موسسې له شرایطو سم ځانګړي بصیرتونه او نوښتونه وړاندې کوي. قوي مشارکت په ګډه زده کړې او ګډ تخلیق کې دواړه لوري پانګونه کوي.

۴- په افغانستان کې د عادلانه مشارکت د پیاوړتیا لپاره سپارښتنې

له افغان او نړیوالو موسسو سره د مشورو پر بنسټ، لاندې سپارښتنې چې د بسپنه ورکوونکو، نړیوالو غیر دولتي موسسو او ملګرو ملتونو ادارو سره د افغان محلي موسسو سره د ډیرو اصولي، جامع او دوامداره ګډو کارونو په رامنځته کولو مرسته کوي.

۴.۱- ګډ ځواک او ټول شموله رهبري

- متقابل احترام او شمولیت ته وده ورکول: سیمه ایزې موسسې د ستراتیژیکو شریکانو په توګه وپېژنی نه یوازې دا چې د پلي کونکي په سترګه ورته ولیدل شي چې باید د رهبري، ستراتیژۍ پراختیا، او ارزونې پروسو کې په ماناداره ډول دخپل کړل شي.

- د کب مشرتابه لارو چارو ته وده ورکول: په مختلفو سیمو کې د آزمایشي کد مشرتابه طریقې چیرې چې د پروگرام دیزاین، پلي کول، او نظارت مسؤلیتونه په ریښتیا سره د نیوالو او ملي/خاين فعالينو ترمنځ شریک شوي دي، خورا د پام دي. دا نوښتونه باید شرایطو ته په کتو سره تطبیق شي، مستند شي، او وارزول شي؛ ترڅو معلوم شوي د سیمه ایزې کیدني لارې چارې له پامه نه دي غورځول شوي.
- د شته ذهنیت د بدلون لپاره د اسانتیاوو رامنځته کول: د بسپنه ورکونکو ادارو، نیوالو غیر دولتي موسسو او ملګرو ملتونو ادارو کې د واک شریکولو اندیښنو ته د رسیدو لپاره د خبرو اترو پروسې باید لا غښتلې شي. د بريالیتوب ځانګړي داستانونه او کیسې وړاندې کړي.

۴.۲- د عادلانه او شفاف مشارکت پروسې

- د شفاف او ټولشموله شریک او غړي انتخاب باید ډاډمن کړي.
  - د روښانه انتخاب معیارونه او طرزالعملونه باید په عامه توګه شریک کړل شي.
  - د څوارځیز انتخاب چوکاټ جوړول: ترڅو سیمه ایز فعالین او موسسې په کې شاملې شي.
  - شفاف معیارونه او د نمرې ورکولو پروسه خپره کړي.
  - د عدالت د ډاډمنتیا لپاره د نظر اخیستې یا بیا کتنې وړاندې کولو میکانیزمونه باید معرفي کړي.
  - د اطاعت لپاره بدیلې لارې ومئ (د بیلګې په ډول د هم عمره او هم سیالو تاییدونه).
  - د نویو غړو لپاره د لارښوونې وړاندیز هم باید له ځان سره ولري.
- د ګډې حساب ورکونې میکانیزمونه رامینځته کړي: سیمه ایزو موسسو ته ددې وړتیا ورکړي چې د ګډ پلان جوړونې، څارنې، او د شریکانو ارزونې پروسو له لارې مهم نظرونه، مفکورې او انګېرنې تاسو ته چمتو کړي. د دوه اړخیزه حساب ورکونې لپاره د جامع نظراخیستې او بیرته ځواب ورکونې مکانیزم رامینځته کول خورا اړین دي.

۴.۳- انعطاف منونکی او د لاسرسي ورتمول

- تمویلې طرزالعملونه ساده او معیاري کړي: د بسپنه ورکونکو له لوري باید د غوښتنلیک، راپور ورکولو او نورو شرایطو پروسې ساده کړل شي. د لارښوونو له مخې د ارزونو او د ځای شرایطو سره سم د بدیل اطاعت لارې چارې باید معرفي کړل شي.
- اصلي او انعطاف منونکي تمویل ته باید لاسرسي زیات کړل شي: د غړو مستقیمو لګښتونو باید ملاتړ وشي او اوږدمهاله مرستې چمتو شي، همدارنګه انعطافي بودیجې وړاندې کړل شي چې سیمه ایزې موسسې یې د اداري انعطاف او بدلیدونکو شرایطو سره د تطابق کولو وړتیا پیدا کړي.
  - د سیمه ایزو موسسو لپاره د غیر مستقیم لګښت ملاتړ باید ترسره شي (د بیلګې په ډول ۱۰-۱۵٪).
  - له شریکانو سره په عادلانه ډول د عمومي مصارفو شریکول.
  - غیر محدود او څو کلنه بسپنه ورکونه برابرې کړي.
  - د کارکوونکو هوساینه د مشروع لګښت په توګه وپېژني.
  - په مالي مدیریت کې ګډ مشرتابه ته پام کول.

د بسپنه ورکونکو له لوري د تعامل وړپاليسيو هڅونه: د بسپنه ورکونکو هغه چوکاټونو ته وده ورکړې چې د لګښت عادلانه شريکولو، د انعطاف وړ راپور ورکولو اړتياوو، او ملي موسسو ته د پريکړې کولو په برخه کې ډېرې اسانتياوې رامنځته کوي چې په هغو کې محلي او سيمه ايزې موسسې هم شاملې دي.

۴.۴- د ظرفيت پياوړتيا او ګډه زده کړه

- د ظرفيت او اطاعت تشې ډکول
  - د هدفمند او مناسب ملاتړ رامنځته کولو لپاره د ګډ ظرفيت ارزونه ترسره کول.
  - نړيوال غيردولتي موسسې ددې وړ کړې چې شته شرايطو ته په کتو سره لارښود چمتو کړي او چيرې چې مناسبې وي هماغه ډول خپلې تعې برابر کړي.
- د زده کړې په اساس او د چارو ترسره کولو په پام کې نيولو سره څارنې برابري کړې
  - له مجازاتي او اطاعتي څارنو څخه يوې داسې طريقې ته ليرېد چې څارنې يې پر ګډې ارزونې، زده کړو او ښه والي لپاره د فرصتونه پر پېژندلو ولاړې وي.
  - د پلي کولو داسې نظارت ترسره کړي؛ څو د شريک سيستمونو او پروسو پياوړتيا لپاره کار وکړي نه يوازې دا چې د سرغړونو يا منع شويو لګښتونه د راپيدا کولو په برخه کې کټور وي.
  - د مشارکت تړونونو کې لارښوونې او روزنې په خورا ښه شکل سره مدغم کړي.
- د مالکيت رامنځته کولو لپاره ګډ کار کول
  - د پروګرامونو طرحې او کاري پلانونه په ګډه جوړ کړي.
  - د ګډ حساب ورکولو د هڅولو لپاره د متقابلو ارزونو څخه کار واخلي.
  - د ګډې زده کړې او بياکتني پروسې بايد په ښه ډول اداره شي.
  - د ګډخلاقيت او حمايتونو له لارې ګډ ليد ته وده ورکړي.
  - د راکړې او ورکړې ترتيباتو يا د اړيکو پر بنسټ کار پر ځای، بايد ستراتيژيک او اوږدمهاله مشارکت وپالل شي.
  - نړيوالې موسسې د ملاتړ کوونکي په توګه وښايي، نه لاسرسي ته د محدودونکو په توګه.
- په پاليسۍ او وسايلو کې د پراګندي را کمول
  - نړيوالې غيردولتي موسسې/ملګرو ملتونو ادارې بايد وهڅول شي چې همغږي شوي جوړښتونه غوره کړي او په مناسب ځای کې د شريکو سيستمونو کارولو ته اجازه ورکړي.
  - ملي موسسو څخه د څو اړخيزه او متضادو جوړښتونو سره د مطابقت غوښتنه مه کوئ؛ ځکه چې بار زياتوي او موثريت را کموي.

۴.۵ لیدلوری، لاسرسی، او نفوذ

- د بسپنه ورکونکو او سیمه ایزو لوښاغرو ترمنځ د مستقیمې ښکیلتیا برابرو: د غیردولتي موسسو او سیمه ایزو شریکانو لپاره فرصتونه رامینځته کړئ؛ څو مستقیمه له بسپنه ورکونکو سره ښکیلې شي، په منځګړیو تکیه کمه کړي او انډولیزې خبرې اترې غښتلې کړي.
- د پیژندنې او لیدلو لپاره سیستمونه جوړکړئ: د بسپنه ورکونکو په راپور ورکولو، همغږۍ غونډو، او عامه اړیکو کې باید د سیمه ایزو موسسو ونډې وستایل شي. کډې چارې او ملاتړ ته وده ورکړئ؛ څو سیمه ایزو غړونه او سیمه ایزه رهبري غښتلې شي.

Disclaimer: This unofficial translation of a document has not been approved by any government agency. Although efforts have been made to ensure accuracy-ACBAR.

غوره کړل شوي لاروښود اسناد او سرچينې:

Humanitarian Outcomes/Interaction/USAID (2019). *NGOs and Risk: Managing uncertainty in local-international partnerships (Global report)*; <https://resourcecentre.savethechildren.net/document/nqos-and-risk-managing-uncertainty-local-international-partnerships-global-report>

ICVA (2025): Equitable Partnerships and Localisation 'Grab and Go' Pocket Guide; https://www.icvanetwork.org/uploads/2025/04/ICVA-HF-Pocket-Guide-Equitable-Partnerships-Localisation_250410.pdf

Peace Direct (2023): Transforming Partnerships in International Cooperation offers a suite of tools and guidance designed to help both local and international organisations examine their values, practices, and power dynamics in partnership settings; <https://www.peacedirect.org/transforming-partnerships/>

Centre for Humanitarian Action / CHA (2023): Localisation in Practice: Facilitating Equitable Partnership in Humanitarian Project management; <https://www.chaberlin.org/en/publications/localisation-in-practice/>

European Commission (2023): Promoting Equitable Partnerships with Local Responders in Humanitarian Settings; DG ECHO guidance note; <https://ec.europa.eu/echo/files/policies/sectoral/dg%20echo%20guidance%20note%20%20promoting%20equitable%20partnerships%20with%20local%20responders%20in%20humanitarian%20settings.pdf>

Plan International and Social Development Direct (2021): Building Equitable Partnerships: Tools with Guidance; <https://www.sddirect.org.uk/sites/default/files/2025-04/Building%20Equitable%20Partnerships%20Tools%20Pack%20March%202025.pdf>

Save the Children (2013) Partnership Engagement Guide; <https://resourcecentre.savethechildren.net/document/save-children-partnership-engagement-guide>

Save the Childre Resource Centre: Various resources on partnerships and localisation <https://resourcecentre.savethechildren.net/collection/localisation>

Saferworld (2021) Working in Solidarity for a Safer World; <https://www.saferworld-global.org/resources/publications/1369-working-in-solidarity-for-a-safer-world>

Selected Good Practice Examples / Lessons Learned

Caritas (2017): Partnership Guiding Principles emphasize values such as mutual respect, shared responsibility, transparency, and solidarity.

<https://www.caritas.org/wordpress/wpcontent/uploads/2017/06/partnershipGuidingPrinciples.pdf>; These principles are operationalized through:

- **Joint Planning and Decision-Making:** Local partners are actively involved in the design and implementation of programs, ensuring that their insights and contextual knowledge shape outcomes.
- **Participatory Budgeting:** Financial planning is conducted collaboratively, allowing for equitable resource allocation that reflects the needs and capacities of all partners.
- **Direct Engagement with Donors:** National partners are included in dialogues with donors, fostering transparency and mutual accountability

Danish Refugee Council/DRC (2021): Case Study: Equitable & Strategic Partnerships In Entry and Exit Approaches; <https://drc.ngo/media/ihgdnkg5/drc-case-study-2-equitable-and-strategic-partnerships.pdf>

Disclaimer: This unofficial translation of a document has not been approved by any government agency. Although efforts have been made to ensure accuracy-ACBAR.

International Institute for Environment and Development / IIED (2023): Exploring equity in partnerships: Lessons from five case studies; <https://resourcecentre.savethechildren.net/document/exploring-equity-in-partnerships-lessons-from-five-case-studies>